

«شرق» از مصوبه جدید شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره شبکه نمایش خانگی گزارش می دهد

به نام مردم، به کام صداوسیما

خانه سینمای ایران می‌خواهد تا شورای عالی انقلاب فرهنگی و هر نهاد مرتبط دیگر، ضمن تجدیدنظر و تصحیح مصوبات مربوطه برای تصمیم‌گیری درمورد مدیریت بر وضعیت هنر صنعت سینما و نمایش خانگی به دست‌اندرکاران متخصص حرفه‌ای و هنرمندان رجوع کند.

اتفاق جدیدی نیست وهمچنان اختلاف‌ها پرجاست

مهدی کوهیان، حقوق‌دان حوزه سینما و رسانه، با اشاره به مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی مبنی بر اینکه وظیفه نظارت در حوزه سکوهای صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی طبق قانون است، شورای عالی انقلاب اساسی و قوانین موضوعه، بر عهده سازمان صداوسیما قرار دارد. شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه‌ای که با ریاست آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی برگزار شد، به بحث درباره سیاست‌ها و ضوابط حوزه صوت و تصویر فراگیر پرداخت و ماده‌واحد« تعیین الزامات سلاماندهی حوزه صوت و تصویر فراگیر» را به تصویب رساند. بر اساس این ماده‌واحد، حیظه اختیارات و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی در این حوزه مشخص و برای فعالان بخش خصوصی به‌ویژه در پلتفرم‌های پخش صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی معین شد که در چه بخش‌هایی باید از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در چه بخش‌های دیگری باید از سازمان صداوسیما مجوز اخذ کنند. همچنین بند دیگری از این الزامات که اصول و سیاست‌های ساخت و پخش صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی را به شکلی دقیق‌تر مشخص می‌کند، به تصویب رسید.

در این جلسه مقرر شد در حوزه سیاست‌ها و ضوابط ساخت و پخش صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی، مقررات لازم برای سلاماندهی این عرصه با عنایت به سیاست‌ها و اصول تعیین‌شده از سوی شورورای عالی انقلاب فرهنگی، از سوی مسئولان مربوطه به شکل لایحه تهیه و برای تصویب به‌عنوان قانون به مجلس شورای اسلامی ارسال شود. بر اساس مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، وظیفه نظارت در حوزه سکوهای صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی طبق قانون اساسی و قوانین موضوعه، بر عهده سازمان صداوسیما قرار دارد». انتشار این خبر برای بسیاری از هنرمندان به معنای پایان تولید سریال‌های درخرو و سرگرم‌کننده برای مخاطبان است و برخی از فعالان این عرصه با به اشتراک گذاشتن مضامینی از این دست در صفحات شخصی، به آن واکنش نشان دادند. از سوی دیگر، در هیچ بندی از این مصوبه به ساترا اشاره نشده و همین موضوع توجه‌برانگیز است. از سوی دیگر، بعد از جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی و اعلام اخبار مربوط به تعیین تکلیف وضعیت نظارت بر شبکه نمایش خانگی، وزیر ارشاد و رئیس صداوسیما صورت‌های‌اشده و نام این موارد به لایحه‌ای موکول شده که توسط مسئولان مربوطه به مجلس برسد و اتفاق جدیدی نیست و همچنان اختلاف‌ها پارجاست». او ادامه داد: «همان‌طور که اشاره کردم، رهبری در دستور آزادی رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در سال ۹۶ بر خلاف نظر شورای نگهبان، بخش خصوصی و نهادهای مردمی را دارای نقش و سهم اساسی در خدمات و محتوای فضای مجازی دانسته و مرکز ملی فضای مجازی را مسئول ایجاد هماهنگی، هم‌فرازی و نظارت در سطح ملی در میان دستگاه‌های مسئول دانسته‌اند. درحالی‌که مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی این وظیفه را صرفا به نمایندگان‌ای از وزارت فرهنگ و سازمان صداوسیما ریاست دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی واگذار کرده است. از سوی دیگر، این مصوبه برخلاف مصوبه نمایندگان مردم در مجلس مطابق با ماده ۹۲ قانون برنامه ششم توسعه است و قابلیت اجرایی ندارد». او در پایان گفت: «فارغ از همه این مسائل، شورای عالی انقلاب فرهنگی با دخالت در وظایف شورای محترم نگهبان، خانگی است، از این به بعد توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر خواهد شد. بوجه‌جا سال ۱۴۰۲ درخصوص نظارت صداوسیما بر نمایش خانگی است. امیدوارم شورای عالی انقلاب فرهنگی به تعریف صوت و تصویر فراگیر توسط مرکز ملی فضای مجازی بگردد و این همه برای دوزخن قانون تلاش نکند».

سپردن مدیریت شبکه خانگی فراتر از حدوداختیارات صداوسیماست

کامبیر نوروزی، حقوق‌دان نیز در گفت‌وگو با «عصر ایران» دراین‌باره گفت: «به اعتقاد من، سپردن مدیریت شبکه خانگی به سازمان صداوسیما فراتر از حدود اختیارات صداوسیماست». در قانون اساسی دو رسانه رادیو و تلویزیون در اختیار دولت هستند. رادیو و تلویزیون رسانه‌هایی هستند با تعریف مشخص و سایر پلتفرم‌های تصویری یا صوتی به‌هیچ‌وجه رادیو یا تلویزیون محسوب نمی‌شوند که در این صورت آنها را مشمول انحصاری بودن رادیو و تلویزیون در ایران بدانیم».

این حقوق‌دان افزود: «در رژیم حقوقی ایران، انواع و اقسام رسانه‌ها وجود دارد که هرکدام ماهیت مشخصی دارند و طبیعی است که رژیم حقوقی مستقل خودشان را هم دارند. قطعاً سینمای خانگی رسانه‌ای است که مخاطبانش آن را در خانه‌های خود از صفحه یک دستگاه موبایل یا کامپیوتر یا پرده نمایش یا نمایشگری به نام تلویزیون می‌بینند اما معنای آن این نیست که نمایش خانگی هم کار تلویزیونی انجام می‌دهد». او در همین زمینه اضافه کرد: «سینمای خانگی که بر ستر اینترنت منتشر می‌شود، به تنهایی الگو و مدل جدید پخش و توزیع خاص خودش را داراست و ارتباطی به رسانه‌های به نام تلویزیون پیدا نمی‌کند. متصور می‌شوم بسیاری گسترده‌ای در سازمان صداوسیما وجود دارد که هر نوع کار تصویری را گویی می‌خواهد در سیطره خودش بگیرد». نوروزی ادامه داد: «درحالی‌که اتفاقاً خود این سازمان در پایین‌ترین سطوح کارآمدی تاریخ فعالیت تلویزیون در ایران قرار گرفته و حوزه نفوذش را از دست داده است. وقتی نمی‌تواند کار خودش را انجام بدهد، درعین‌حال اصرار دارد تصام پلتفرم‌های تصویری دیگر از جمله سینمای خانگی را تحت نظارت خودش دربیآورد». این حقوق‌دان در پایان گفت‌وگو بار دیگر تصریح کرد: «به‌هرحال سپردن نمایش خانگی به سازمان صداوسیما به نظر من از چارچوب مقررات حاکم بر صداوسیما بیرون است و حقوقی نیست.

خارج‌کردن مجوزهای فعالیت‌های شبکه نمایش خانگی از دست وزارت ارشاد

خارج‌کردن مجوزهای فعالیت‌های شبکه نمایش خانگی از دست وزارت ارشاد با توسل به بندی در لایحه بودجه ۱۴۰۰ که نظارت بر صوت و تصویر فراگیر را به رسانه ملی واگذار کرده بود، انجام شد. ماجرابی‌که واکنش‌های بسیاری از سمت فعالان حوزه فرهنگ در پی داشت و بسیاری بر این باور بودند که با واگذاری این مسئولیت به رسانه

شرق، شبکه نمایش خانگی ماه‌هاست به موضوعی بحث‌برانگیز در میان مخاطبانش تبدیل شده است. میزان حضور و نفوذ این مدیوم چنان در میان مردم پررنگ شده که پیگیری و کیفیت سریال‌های در حال پخش، اغلب موضوع گفت‌وگوی مخاطبانش است و از سوی دیگر چالش‌ها و فرازوفرودهایش نیز درخرو توجه شده است.

چند روز پیش خبری درباره شبکه نمایش خانگی بازتاب بسیاری میان مردم و هنرمندان پیدا کرد. «بر اساس مصوبه جدید شورای عالی انقلاب فرهنگی، وظیفه نظارت در حوزه سکوهای صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی طبق قانون اساسی و قوانین موضوعه، بر عهده سازمان صداوسیما قرار دارد. شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه‌ای که با ریاست آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی برگزار شد، به بحث درباره سیاست‌ها و ضوابط حوزه صوت و تصویر فراگیر پرداخت و ماده‌واحد« تعیین الزامات سلاماندهی حوزه صوت و تصویر فراگیر» را به تصویب رساند. بر اساس این ماده‌واحد، حیظه اختیارات و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی در این حوزه مشخص و برای فعالان بخش خصوصی به‌ویژه در پلتفرم‌های پخش صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی معین شد که در چه بخش‌هایی باید از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در چه بخش‌های دیگری باید از سازمان صداوسیما مجوز اخذ کنند. همچنین بند دیگری از این الزامات که اصول و سیاست‌های ساخت و پخش صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی را به شکلی دقیق‌تر مشخص می‌کند، به تصویب رسید.

در این جلسه مقرر شد در حوزه سیاست‌ها و ضوابط ساخت و پخش صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی، مقررات لازم برای سلاماندهی این عرصه با عنایت به سیاست‌ها و اصول تعیین‌شده از سوی شورورای عالی انقلاب فرهنگی، از سوی مسئولان مربوطه به شکل لایحه تهیه و برای تصویب به‌عنوان قانون به مجلس شورای اسلامی ارسال شود. بر اساس مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، وظیفه نظارت در حوزه سکوهای صوت و تصویر فراگیر و شبکه نمایش خانگی طبق قانون اساسی و قوانین موضوعه، بر عهده سازمان صداوسیما قرار دارد». انتشار این خبر برای بسیاری از هنرمندان به معنای پایان تولید سریال‌های درخرو و سرگرم‌کننده برای مخاطبان است و برخی از فعالان این عرصه با به اشتراک گذاشتن مضامینی از این دست در صفحات شخصی، به آن واکنش نشان دادند. از سوی دیگر، در هیچ بندی از این مصوبه به ساترا اشاره نشده و همین موضوع توجه‌برانگیز است. از سوی دیگر، بعد از جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی و اعلام اخبار مربوط به تعیین تکلیف وضعیت نظارت بر شبکه نمایش خانگی، وزیر ارشاد و رئیس صداوسیما صورت‌های‌اشده و نام این موارد به لایحه‌ای موکول شده که توسط مسئولان مربوطه به مجلس برسد و اتفاق جدیدی نیست و همچنان اختلاف‌ها پارجاست». او ادامه داد: «همان‌طور که اشاره کردم، رهبری در دستور آزادی رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در سال ۹۶ بر خلاف نظر شورای نگهبان، بخش خصوصی و نهادهای مردمی را دارای نقش و سهم اساسی در خدمات و محتوای فضای مجازی دانسته و مرکز ملی فضای مجازی را مسئول ایجاد هماهنگی، هم‌فرازی و نظارت در سطح ملی در میان دستگاه‌های مسئول دانسته‌اند. درحالی‌که مصوبه اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی این وظیفه را صرفا به نمایندگان‌ای از وزارت فرهنگ و سازمان صداوسیما ریاست دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی واگذار کرده است. از سوی دیگر، این مصوبه برخلاف مصوبه نمایندگان مردم در مجلس مطابق با ماده ۹۲ قانون برنامه ششم توسعه است و قابلیت اجرایی ندارد». او در پایان گفت: «فارغ از همه این مسائل، شورای عالی انقلاب فرهنگی با دخالت در وظایف شورای محترم نگهبان، خانگی است، از این به بعد توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر خواهد شد. یعنی تمام مجوزهایی که در حوزه صوت و تصویر فراگیر به فعالیت‌های فرهنگی، هنری، سینما، موسیقی، تئاتر، بازی، سرگرمی، تبلیغات و… بوده، بر عهده این وزارتخانه است. درباره مجوزهای پخش سرال در نمایش خانگی مقرر شد دو نماینده از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در شورای اعطای مجوز صداوسیما حضور داشته باشند و این رویه تا زمانی است که کار جدید آغازشده به ساماندهی لازم برسد».

پیمان جبلی، رئیس صداوسیما نیز در گفت‌وگو با تصمیم تأکید کرد: «برخی از سکوها و افراد با اشاره به اینکه مبنای قانونی تنظیم‌گری صداوسیما مشخص نیست، گاهی اوقات برخی هنجارها را رعایت نمی‌کردند؛ به‌ویژه هنگام گذراندن فرایندهای قانونی دریافت مجوزهای تولید و مخصوصاً انتشار. اما مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی جایگاه قانونی صداوسیما را تثبیت کرد که پیش از این بر اساس قانون اساسی وجود داشت. ساترا به نمایندگی از صداوسیما مسئول تنظیم‌گری در حوزه صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی است. مشخصاً در حوزه رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر کاربرمحور و ناشرمحور، به‌ویژه نمایش خانگی، مسئولیت تنظیم‌گری و صدور مجوز تولید و انتشار بر عهده صداوسیماست. ما درحال پیگیری آیین‌نامه تخلفات در مجلس و دولت هستیم که ان‌شاءالله دستگاه قضائی هم برای برخورد با تخلفات مسیر روان‌تر و سهول‌تری را طی کند».

بیانیه‌خانه سینمای ایران درباره مصوبات اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی

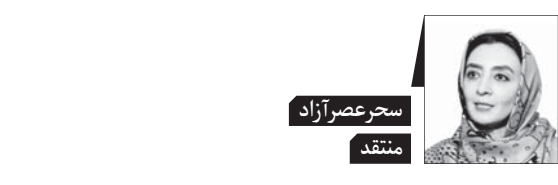
خانه سینمای نیز درباره مصوبات اخیر شورای عالی انقلاب فرهنگی بیانیه‌ای صادر کرد. در این بیانیه آمده است: جامعه اصناف سینمای ایران براساس وظایف ذاتی و قانونی خود و برای شکل‌گیری مناسبات و مقررات کسب و کار مرتبط با اعضایش، اخبار تازه منتشرشده از مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره نظارت در حوزه نمایش خانگی و مباحث مطرح‌شده درمورد صدور مجوزهای سینمایی را مایوس‌کننده و مخالف پیشرفت اقتصاد هنر صنعت سینما می‌داند و انتظار دارد تا مقامات و نهادهای مسئول اصرار بر بیان‌های بدبین و منسوخ را کنار گذاشته و براساس طراحی شیوه‌های نوین تنظیم‌گری، متناسب با مقتضیات معاصر و عرف پذیرفته‌شده جامعه، اقدام کنند.

افزایش فشار روانی به هنرمندان و تأکید بر صدور مجوزهای متعدد و سانسورهای بیشتر آثار نمایش خانگی و سینمایی، تنها بحران‌های حوزه فرهنگ را پررنگ‌تر می‌کند و باعث خواهد شد شبکه‌های تلویزیونی خارج از ایران تقویت شوند، مهاجرت سینماگران و تولید فیلم‌های خارج از قاعده افزایش یابد، فرصت‌های اقتصادی سینمای ایران از میان برود، بی‌کاری و فشار اقتصادی هنرمندان افزایش یابد و درنهایت مخاطبان نامید و ناراضی شوند.

یادداشت

واوبه جست‌وجوی راه‌شد

مرا کیفیت چشم تو کافیتست*

فیلم «او و به جست‌وجوی راه‌شد» ادای دینی است به یک هنرمند بی‌مانند که اصالت وجودی خود را از همسویی زاویه نگاه فیلم با نگاه سوزه‌محوری‌اش می‌گیرد و این ویژگی به‌راحتی امکان‌پذیر نشده است. فقدان عباس کیارستمی مسئله یک روز و یک ماه و… نیست؛ فقدان او یا به گفته بهتر جای خالی نگاه منحصربه‌فرد و هنرمندانه‌ او به زندگی و جهان، کمبودی است که به‌سرعت در حال ریشه‌دواندن در بسیاری از سویه‌های هنر این سرزمین است. در میان واکنش‌ها و رویکردهای مختلف به این خلأ که بیش از هر چیز برآمده از زاویه نگاه دیگران به کیارستمی و هنرهایش است، دیدن فیلمی که آگاهانه اصالت و ارزش را به زاویه نگاه این هنرمند بخشیده و به نوعی با حذف سازنده‌اش، بدل به چشم ذهنی کیارستمی برای به تصویر کشیدن ثانیه‌های برخی او در خلوت کماشده، تجربه‌ای خاص است.

میثم شاه‌بابایی با هوشمندی و ظرافت در طول زمان کوتاه هشت‌دقیقه‌ای، یک درام مینی‌مال را در قالب یک اثر مستند و با تلفیقی از بازسازی صحنه‌ها و صداها و فیلم «جاده‌ها» و «طعم گilas» به‌گونه‌ای به تصویر کشیده که مهم‌ترین ویژگی آن حاکمیت کیفیت نگاه عباس کیارستمی به طبیعت، زندگی و جهان اطرافش است، بسط‌دادن لحظاتی که او در خاموشی کما روی تخت بیمارستان، نگاه ذهنی خود را پرواز داده و به مکان‌ها و جاهایی سرک کشیده که اولین و آخرین انتخاب‌هایش هستند، ایده درخشانی است که در این فیلم با ایجازی کارکردی و تأثیرگذار به بار نشسته است. «چیزی در من پیدا گشته که راه بدان نمی‌برم؛» این کلمات که از زبان خود او جاری می‌شوند، سرآغاز تصاویر ذهنی هستند که قرار است زاویه دید کیارستمی به جهان اطرافش باشند یا به گفته بهتر انتخاب‌های احتمالی او برای نگرش به جهان اطرافش. نکته‌ای که باعث می‌شود این انتخاب‌های احتمالی، قطعیت یافته و بتوان آنها را به‌عنوان زاویه دید قطعی کیارستمی در فیلم پذیرفت، همین برآمده‌بودن آنها از جنس و کیفیت نگاه او با تکیه بر فیلم‌ها، عکس‌ها و آثار هنری‌اش است. تصاویری زنده و پویا از آسمان، دشت، درخت، غلغزار و… که زندگی در آنها جریان دارد و با نوعی شوق و شور از مواجهه با جریان زندگی در طبیعت و نهایتاً شیفتگی و تسلیم از سر احترام به روال و جریان طبیعتِ در گذر همراه است. به گفته بهتر می‌توان این فیلم کوتاه را چکیده و عصاره نگاه عباس کیارستمی به جهان اطرافش از خلال آثارش دانست که سازنده جوانش توانسته بر میل دیده‌شدن چنان فائق آمده و با ناپیداکردن خود در لابه‌لای این نماهای هنرمندانه –به‌عنوان مغز متفکر طراحی این ایده و ساختار بیدب- و بی‌پادادن به همسویی با نگاه ستایش‌وار کیارستمی به جهان، بی‌اختیار این قطعه شعر را خطاب به این بزرگ فقید به یادمان بیآورد: «مرا کیفیت چشم تو کافیتست» که این چنین شیفته‌وار همگان را محو تماشای نگاه خود به جهان کرده‌ای.

❖ **قطعه‌ای از شعر باباطاهر**

خبربرگزیده

کیارستمی کسی بود که اسم ایران را پرآوازه کرد

ایسنا؛ موزه سینمای ایران هم‌زمان با زادروز عباس کیارستمی بخش‌هایی از گفت‌وگوی دو پیش‌کسوت سینما، اسحاق خانزادی (صدابردار و صداگذار) و حسن زاهدی، (صدابردار) دربارۀ این هنرمند را منتشر کرده است. اسحاق خانزادی درباره زنده‌یاد عباس کیارستمی گفت: «صحت‌کردن درباره شخصیت‌های بزرگ و برخی آدم‌ها بسیار سخت است. من با زنده‌یاد کیارستمی ارتباط نزدیکی نداشتم،

اما هر دو به‌خوبی همدیگر را می‌شناختم. عباس کیارستمی فیلم‌ساز برجسته سینمای ایران، بسیاری بانمش و باخلاق بود. او همه آدم‌ها را دوست داشت و برای همه احترام قائل بود. فراد بود به هم یک فیلم کار نمی‌اما متأسفانه او از میان ما رفت.» او با بیان اینکه عباسی هستند که هیچ‌وقت نمی‌شود آنها را فراموش کرد، افزود: «مگر می‌شود عباس کیارستمی را فراموش کرد؟ او مردی ماندگارت است و همیشه در ذهن آدم‌ها باقی خواهد ماند. کیارستمی کسی بود که اسم ایران را پرآوازه کرد و من همیشه سرر تعظیم برای ایشان فرود می‌آورم». در ادامه حسن زاهدی نیز با بیان اینکه سینمای عباس کیارستمی جایگاه خاص خود را دارد، گفت: «سینماگران بسیاری هستند که شروع کارشان با زنده‌یاد عباس کیارستمی بوده است یا شاگردی او را کرده و لذت برده‌اند و امروز آدم بزرگی شده‌اند اما من معتقدم عباس کیارستمی تک بود و هیچ فردی نمی‌تواند جای او را بگیرد.» او ادامه داد: «کیارستمی انسان بزرگی بود و بی‌جهت به کسی ترحم نمی‌کرد و همه می‌دانند که بدون هیچ چشم‌داشتی چقدر به دیگران و ازجمله خود من کمک می‌کرد». زاهدی با بیان اینکه کیارستمی به او خیلی کمک کرده است، خاطر‌نشان کرد: «من بخش عده‌ای از کارم را مدیون این مرد بزرگ هستم. همان‌طوره که می‌دانید بیشتر آثاری که من در آنها همکاری داشتم، محتوای هستند و وقتی کسی می‌بیند متوجه می‌شود که تصویر از صدا جدا نیست و خودتان را داخل فضا حس می‌کنید. یادم می‌آید زنده‌یاد کیارستمی فیلم چهارشنبه‌سوری اصغر فرهادی را دیده بود و به من گفت فیلم‌ر را دیدم. صحنه‌ای را که هدیه تهرانی با خواهرش در حمام صحبت می‌کند صدای سکوت گرفته بودی و به دلیل اینکه در ابتدا نمی‌دانستم چه کسی صدابردار است و برایم این نوع صدابرداری مهم بود، من نشستم تا آخر فیلم و از تیتراژ متوجه شدم که من در آنجام داده‌ای و به من آفرین گفت. گفت: صدابردار آفرین بود که برای همه ما همین آفرین‌گفتن بسیار ارزشمند و مهم بود». صدابردار فیلم کلوزآپ افزود: «زنده‌یاد عباس کیارستمی همیشه یاد من می‌کرد و با احترام با من صحبت می‌کرد. یادم می‌آید یک بار از کنار خانه‌مان رد می‌شد و من را که به همراه دخترم کلشن که دستش را گرفته بودم دیدم، از ماشین پایین آمد و با ما احوالپرسی کرد». او در پایان بیان کرد: «یکی از بهترین فیلم‌هایی که کار کردم «خانه دوست کجاست» است و به جرت می‌گویم من اگر در سینما به جایی رسیدم، از عباس کیارستمی یاد گرفتم». زنده‌یاد عباس کیارستمی اول تیرماه ۱۳۱۹ در تهران در دنیا آمد و در سال ۱۴ تیرماه ۱۳۹۵ در دنیا رفت. او پنج بار نامزد دریافت جایزه جشنواره سینمایی کن فرانسه شد و در سال ۱۹۹۷ جایزه نخل طلای بهترین کارگردانی را برای فیلم «طعم گیلas» دریافت کرد. همچنین چهار دوره به‌عنوان عضو هیئت داوران در این جشنواره حضور داشت. فیلم «کلوزآپ» کیارستمی نیز در میان ۱۰ اثر برتر تاریخ سینمای آسیا قرار گرفت. جایزه ویژه هیئت داوران و لوح زرین بهترین کارگردانی جشنواره فیلم فجر برای فیلم «خانه دوست کجاست» و جایزه ویژه هیئت داوران جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان برای فیلم «نسان و کوچه» از دیگر جوایز اوست. نان و کوچه، زنگ تفریح، تجربه، مسافر، من هم می‌تونم، دوازده راه‌حل برای یک مسئله، رنگ‌ها، لباسی برای عروس، گزارش، اولی‌ها، کلید، خانه دوست کجاست، مشق شب، کلوزآپ، زندگی و دیگر هیچ، زیر درختان زیتون، طعم گیلas، باد ما را خواهد برد، ده، ششیرین، کپی برابر اصل، مثل یک عاشق و… از جمله آثاری هستند که در کارنامه هنری زنده‌یاد «عباس کیارستمی» به یادگار باقی مانده‌اند.